

Utorok 30. týždňa

Lk 13,18-21

*Venovať pozornosť božiemu kráľovstvu
Hodnoty*

Mnohé rozprávky sa začínajú slovami: „Bol raz jeden kráľ, mal veľké kráľovstvo a bol veľmi bohatý...“ Aj v dnešnom evanjeliu je reč o kráľovstve. Je to však Božie kráľovstvo. Čo myslíte, môžu v tomto kráľovstve panovať také vzťahy, ako kedysi dávno v starých kráľovstvách? A vôbec, podobá sa Božie kráľovstvo na nejaké kráľovstvo na zemi?

Ježiš sa sám seba pýtal: „**K čomu ho prirovnám**“ (Lk 13,18), aby ste si vedeli predstaviť, aké je. „**Podobá sa horčičnému zrnku, ktoré človek vzal a zasial vo svojej záhrade. Keď vyrástlo, bol z neho strom a nebeské vtáky hniezdili v jeho konároch**“ (Lk 13,19).

Je to obraz, ktorý vystihuje podstatu Božieho kráľovstva, no ono samotné predstavuje oveľa viac. Ťažko sa to však vyjadruje slovami, lebo človek na to slová ani nemá. Preto Ježiš použil obraz.

Ak by sme mali dať odpovedať na otázku, či sa Božie kráľovstvo podobá na nejaké kráľovstvo na zemi, musíme rozhodne povedať, že nie. Keď Ježiš Božie kráľovstvo pripodobnil semenu horčice, ktoré je veľmi malé, chcel povedať, že aj Božie kráľovstvo je nenápadné a nerobí okolo seba rozruch. „Neprichádza tak, že by sa to dalo spozorovať. Ani nepovedia: „**Aha, tu je! Alebo: Tamto je!**“ (Lk 17, 20b-21)! Čo je teda zač?

Božie kráľovstvo, to je sám Boh, ktorý prichádza so svojou mocou, s plným priehrstím darov, s posolstvom spásy pre každého človeka na zemi. Prichádza vo svojom synovi Ježišovi. Preto Ježiš na otázku farizejov, kedy príde Božie kráľovstvo (porov. Lk 17,20), odpovedal: „**Božie kráľovstvo je medzi vami**“ (Lk 17,21b). Nepovedal im to priamo, ale mali na to prísť podľa slova, ktoré Ježiš ohlasoval a skutkov, ktoré konal.

To malé semeno človek vzal a zasial vo svojej záhrade, aby vyrástlo. Má ho zasieť u seba, teda do záhrady svojho srdca. Lebo Božie kráľovstvo je tu pre človeka a osobne sa dotýka jeho života. Má v sebe obrovský potenciál života, lebo je predurčené, aby vyrástlo vo veľký strom. Ale Boh potrebuje, aby sme s ním spolupracovali a dovolili v sebe vyrásť jeho kráľovstvu vo veľký strom, aby v nás kraľoval. Dovolili mu, aby nás celých prenikol „**až sa všetko prekvásí**“ (Lk 13,21b). Aby tak boli prekvásení všetci vo všetkom. Celé ľudstvo má byť zasiahnuté misiou Božieho kráľovstva, nielen Izrael. Boh sa v Ježišovi

rozhodol vyjsť ku človeku, aby prenikol, prekvasil celý svet Božím kráľovstvom.. Aby vyrástlo.

A odtiaľ sa odvíja naša úloha ako zareagujeme na to, že Boh nám dennodenne ohlasuje svoje evanjelium skrze kňazov, rehoľníkov, ale i laikov. On je v plnosti tu medzi nami. Je medzi nami v Duchu Svätom. Teda Božie kráľovstvo je medzi nami. Jeho semeno osobne do nás zasial v krste. V pravde sa však musíme pozrieť na seba, či už zapustilo korene, a či rastie. Aké je, či je z neho strom, alebo len nejaký ker? Tu sa tak veľmi ukazuje, že Boh nás potrebuje, aby sme spolupracovali spolu s ním na svojej spáse a na spáse sveta. Lebo hlavným obsahom Božieho kráľovstva je spása, ktorú dáva Boh. Boh potrebuje, aby sme k nemu každý deň prichádzali v modlitbe a boli s ním. Aby sme sa vedome rozhodli dať mu svoj život. Je potrebné vpustiť ho do nášho srdca. To je ten kvas, o ktorom Ježiš hovorí, že ho žena „**vezme a vmiesi do troch mier múky, až sa všetko prekvasí**“ (Lk 13,21). Ten kvas je Boh sám, a preto on sám nás prekvasí. Nie je to jednorazový moment, ale dlhodobý proces. Kvasenie na celý život, ktoré v nás vyvoláva mnohé zmeny. Meníme sa, lebo kvasenie zasahuje celého človeka, všetky oblasti nášho života. Jeho výsledkom je, že Boh nám chce dať schopnosť, aby sme videli jeho očami a milovali jeho srdcom. Aby v nás mohol prebývať. A tak to, čo rastie je náš vzťah s ním. Stávame sa viac zakorenení v ňom. A čím viac ho milujeme, tým dávame väčší priestor, aby sa Božie kráľovstvo prejavilo v nás a cez nás. A keďže na jeho konároch môžu hniezdiť vtáky, stalo sa pre nich oporou a útočiskom. Pociťujeme aj my v našom živote, že náš vzťah s Bohom nám dáva úžasnú slobodu do ľudských vzťahov, a preto nemáme problém prijať každého človeka? Môžu iní spočinúť v tóni konárov nášho stromu Božieho kráľovstva?

Je to veľmi jednoduché. Boh túži, aby v nás mohol prebývať a konať cez nás. Aby cez nás mohol milovať svojou láskou, ktorá zasahuje všetky oblasti ľudského života: naše vzťahy doma, v škole, v práci, osobné prežívanie, naše postoje. Božie kráľovstvo prišlo preto, aby človek na vlastnej koži zakúsil ako ho Boh miluje, ale zároveň aj preto, aby človek spoznal, že naplno a opravdivo môže dozrievať a stávať sa tak viac človekom iba v Bohu.

Amen.